

"ROBOTNYJ NAROD" (The Working People) The official organ of the Ukrainian Social Democratic Party, Affiliated with the S. D. Party of Canada. Published semi-weekly by The Executive Committee of the U. S. D. P. of Canada. at 873 Main St. Winnipeg, Man. Phone St. John 1465 M. Popovich, Editor. Subscription \$2.50 per year.

"РОБОЧИЙ НАРОД" одинока в Канаді і найстарша в Америці соціал-демократична часопись, орган Укр. Соц. Дем. Партії в Канаді. Виходить два рази на тиждень. Редактор М. Попович. Співредактор Д. Лобай. Річна передплата на "Р.Н." вноситься \$2.50 Рукописний не звертає ся. ЗА ОГолошення РЕДАКЦІЯ "Р.Н." НЕ ВІДПОВІДАЄ. Адреса до "Р.Н." така: "ROBOTNYJ NAROD" Box 3658, (Sta. B.) Winnipeg, Man.

"ЦЕРКОВ І СОЦІАЛІЗМ"

Під таким, загальним поєднанням "Канадійський Русин" в посл. числі (ч. 13.) цікаву коротеньку статтю, яка ясно показує, що наші католики лише лідеміяють, коли кажуть народови, що йони тішать ся російською революцією і українською республікою, Винниченками, Петлюрами, Грушевськими і т. д. Ось, що они пишуть в тій статі:

"Недавно тому офіційний орган Ватикану "Обсерваторе Романо" видрукував статю, яка має на цілі висвітлити розвінчання соціалізму (!) (також і "нашими" (!) поголоски, що Церков станула по стороні соціалізму а властиво залучила ся з італійськими соціалістами в справі воєнної політики.

"З той статі виходить ясно, що Церков не дає ніяких особливих уступок соціалізму в Італії, як того не робить і по всіх прочих краях світа (Підчеркнення наші).

"Нині католик, який признає ся до соціалізму представляє вид гідний посьміховиська цілого світа. А особливо в Америці, де є дуже мало симпатій зглядом той партії, яка отверто станула проти правительств і його політики. А вже хіба НАЙМЕНШЕ СИМПАТІ МОЖЕ МАТИ ЦЕРКОВ СУПРОТИ ТИХ, ШО СТАЛИ НАСЛІДНИКАМИ КАРЛА МАРКСА. Питанє, чи добрий католик може бути рівночасно і добрим соціалістом і навідворот має все одну і ту саму відповідь: всякий католик, приймаючи доктрину і науки соціалізму, рівночасно похвалює і приймає науку атеїзму (!), цілу філософію збанкрутовано (!!) матеріалізму, цілу етику нещасної (!) еволюції, якої моральє є особита невідвідність (!) а якої економія є насильство (!) і несправедливість (!), та цілу поалітику соціалізму в часі миру і війни, що йде в розріз з всім організованим ладом і правительством. Ріжниця поміж Християнством а комуністичними теоріями соціалізму є засаднича і цілкова. Одна заперече другу, що значить, що коли Церков є добра, то соціалізм мусить бути злий. Теорія соціалізму є вивертане всего до гори дном і є протипротивенням всего того, що є відоме під іменем Християнства. І нещастя та горя спричинені війною зовсім не змінили становища Церкви супроти філософії Маркса або висновків роблених на її підставі його учениками в двадцятім столітті."

Не входячи в подрібний розбір і поясненя наведеної вище "ватиканської премудрости", котра досить виразно говорить сама за себе, ми вказуємо лише на те, що "ватиканський орган" а за ним і "К. Р." пишуть неправду про те, будучи би соціалісти розвінчали "поголоски", що "Церков станула по стороні соціалізму". Таких "поголосок" не розвінчали ані "чужі" ані "наші" соціалісти. Наоборот, так "чужі" як і "наші" соціалісти вказували звсігда на те, що церковні інституції а особливо католицькі церкв, завсігда і всюди були і є на службі пануючих класів і завсігда і всюди поборювали всякі визвольні змаганя так в соціальному життю як і в життю духовому людей, та завсігда і всюди поборювали і поборюють соціалізм.

Церков була за задержанем невільництва, бо казала, що бог казав, що оно має істнувати.

Невільництво знесено проти волі церкви і її прихильного пануючим гнобителям Бога.

Церков була проти знесеня кріпацтва, бо казала, що його Бог дав і оно має істнувати.

Кріпацтво знесено і тому не могла порадиити ні церков ані її Бог, на котрого она завсігда покликкає ся.

Тепер церков боронить капіталістичного "ладу" і капіталістичного правительств і каже, що після її Бога і "модерного християнства" угнетені мають покірно дозволити точити з себе піт і кров, удержувати дармодів капіталістів на своїх плечах, бо так її Бог каже, а за те они по смерті будуть уживати раю "во вічні віки".

Але робочий люд, як і попередних віків, не слухає того церковного задуурованя а бореть ся за поваленє капіталістичного ладу і за заведенє нового ладу — соціалістичного.

Не входячи в подрібний розбір і поясненя наведеної вище "ватиканської премудрости", котра досить виразно говорить сама за себе, ми вказуємо лише на те, що "ватиканський орган" а за ним і "К. Р." пишуть неправду про те, будучи би соціалісти розвінчали "поголоски", що "Церков станула по стороні соціалізму". Таких "поголосок" не розвінчали ані "чужі" ані "наші" соціалісти. Наоборот, так "чужі" як і "наші" соціалісти вказували звсігда на те, що церковні інституції а особливо католицькі церкв, завсігда і всюди були і є на службі пануючих класів і завсігда і всюди поборювали всякі визвольні змаганя так в соціальному життю як і в життю духовому людей, та завсігда і всюди поборювали і поборюють соціалізм.

Церков була за задержанем невільництва, бо казала, що бог казав, що оно має істнувати.

Невільництво знесено проти волі церкви і її прихильного пануючим гнобителям Бога.

Церков була проти знесеня кріпацтва, бо казала, що його Бог дав і оно має істнувати.

Кріпацтво знесено і тому не могла порадиити ні церков ані її Бог, на котрого она завсігда покликкає ся.

Тепер церков боронить капіталістичного "ладу" і капіталістичного правительств і каже, що після її Бога і "модерного християнства" угнетені мають покірно дозволити точити з себе піт і кров, удержувати дармодів капіталістів на своїх плечах, бо так її Бог каже, а за те они по смерті будуть уживати раю "во вічні віки".

Але робочий люд, як і попередних віків, не слухає того церковного задуурованя а бореть ся за поваленє капіталістичного ладу і за заведенє нового ладу — соціалістичного.

Не входячи в подрібний розбір і поясненя наведеної вище "ватиканської премудрости", котра досить виразно говорить сама за себе, ми вказуємо лише на те, що "ватиканський орган" а за ним і "К. Р." пишуть неправду про те, будучи би соціалісти розвінчали "поголоски", що "Церков станула по стороні соціалізму". Таких "поголосок" не розвінчали ані "чужі" ані "наші" соціалісти. Наоборот, так "чужі" як і "наші" соціалісти вказували звсігда на те, що церковні інституції а особливо католицькі церкв, завсігда і всюди були і є на службі пануючих класів і завсігда і всюди поборювали всякі визвольні змаганя так в соціальному життю як і в життю духовому людей, та завсігда і всюди поборювали і поборюють соціалізм.

Церков була за задержанем невільництва, бо казала, що бог казав, що оно має істнувати.

Невільництво знесено проти волі церкви і її прихильного пануючим гнобителям Бога.

Церков була проти знесеня кріпацтва, бо казала, що його Бог дав і оно має істнувати.

Кріпацтво знесено і тому не могла порадиити ні церков ані її Бог, на котрого она завсігда покликкає ся.

Тепер церков боронить капіталістичного "ладу" і капіталістичного правительств і каже, що після її Бога і "модерного християнства" угнетені мають покірно дозволити точити з себе піт і кров, удержувати дармодів капіталістів на своїх плечах, бо так її Бог каже, а за те они по смерті будуть уживати раю "во вічні віки".

Але робочий люд, як і попередних віків, не слухає того церковного задуурованя а бореть ся за поваленє капіталістичного ладу і за заведенє нового ладу — соціалістичного.

Не вратувала "церков" давних "порядків", не вратує і теперішного.

Не спинила она поступу падеєм великих мужів науки і і-хнів творів, не спинить його й тепер, коли вже погасли її ініціативні огні, в котрих згинуло чимало найкращих синів людства.

Наука і поступ відважно прорубують ліс тьми і страшно стає птіцям темноти — совам в тірахах, бо наближає ся їхній кінець.

"Ті, що стали наслідниками Карла Маркса" зовсім не дбають про симпатії церкви. Але нас дивує, чому то "Кан. Русин" так тішить ся тим, що стало ся в Росії і на Україні? Оно ж пішло "в розріз з всім організованим ладом і правительством". Чому "Кан. Русин" заливає ся до соціалістів Винниченка, Петлюри і др.? Він же як добрий католик і син церкви, "не може мати симпатії супроти тих, що стали наслідниками Карла Маркса"...

Чому те саме робить, наприклад, другий неофіційний орган "церкви" "Укр. Голос", котрому соціалізм також не дає сплати?

Чи они думають, що тим способом їм власть ся перед українською праючою масою, котра добуває в соціалізм свій рятуюч, закрити своє дійсне лице, на котрому видно ненависть до соціалістів і соціалізму?

Даремні стараня і се їм багато не поможе.

"ПУСТІ ЗЕРНЯТКА"

Коли починаєш шукати логічної звязі між думками тов. Бориска, то попадаєш пальцем в небо і недоумиваєш. Що се? Незділність думки чи проста невідомість? Даймо впрочим слово тов. Борискови.

"Вороги наших врагов." Кажє стара помова, що вороги наших врагов є нашими союзниками і помовка є правдива, як брати її з розвагою і застереженнями, яких вимагають повсякчасні відносини, серед яких ми користуємось тою засадою. Тому я не годжу ся з поглядами "Робітників" дотично становища, яке в останніх часах заняла Чеська Федерация Соціалістичної Партії, тоб-то, що обовязком Американської Соціалістичної Партії є відступити від прийнятої на конвенції в Ст. Луїс противоноєної резолюції і піддержувати американське правительство в його війні проти осередних держав. Гадаю, що Чеська Федерация, ставляючи таке домаганє, має на душі практичну сторону (але практична сторона не завділи соціалістична сторона — тов. Борискови).

Справа і заявленя ся за піддержуванем американського правительства, бажанє не успіху американському капіталізму, але погрому німецькому мілітаризму.

Перечитайте уважно послідню думку: "заявленя ся за піддержуванем американського правительства, бажанє не успіху американському капіталізму, але погрому німецькому мілітаризму".

Найвинні тов. Бориско! Він думає, що можна відразу в однім і тим самим часі і "капіталізм" і невинність зберегти".

Если німецький мілітаризм буде розбитий американським капіталізмом, то ви "бажайте" або "не бажайте" успіху американському капіталізму, а американський капіталізм імено буде немичче мати успіх.

А коли так, то по що-ж рисувати собі лубочні картини, в роді той, що:

"Усунувши з світа (!) небезпечку мілітаризму, хоч би навіть при помочи своїх врагов, соціалістичне буде відтак лекше звести економічну боротьбу з капіталізмом, який знаходить свою головну підмогу в мілітаризмі."

Колі вичуєш ся в той цитат то так і робить ся тобі смішно, колиб оно не було так печально.

В чім діло? Хто веде сю війну? Капіталіст чи соціаліст? І чого бажанє тов. Бориско?

Чи хоче він, щоб соціалісти "хочби навіть при помочи своїх врагов (капіталістів) усунули зі світа небезпечку мілітаризму" і стали вести "економічну боротьбу з капіталізмом", чи наоборот, він хоче, щоб капіталізм "хочби навіть при помочи своїх врагов (соціалістів) усунули зі світа небезпечку мілітаризму" для того, щоб робітникам було "лекше звести економічну боротьбу... з капіталізмом"?

І врешті, де логіка? Коли "капіталізм знаходить свою головну підмогу в мілітаризмі", то який же капіталізм після побіди схоче остати ся без той підмоги?

Або, колиб "зі світа була усунена небезпечка мілітаризму", який являть ся "головною підмогою капіталізму", то по що-б тоді церемонити ся з самим капіталізмом а великодушню оставляти його істнуванє та вести з ним "економічну боротьбу"?

І кінчить тов. Бориско свою статю так:

"У світі кинит правдива, дійсна війна і всякому треба ставати по свій абій той стороні; рада "Робітника", що би ми воювали "всіма силами за соціалізм" є тут за ши рока (для тов. Бориска) і неозначана; як воювати, то треба богос дійсно бити (неже се правда?), а одинока нагода до того є тепер на боевмі фронті (!). Соціалістична Росія хотіла (ліше хотіла?) воювати за соціалізм поза фронтом і програла та попалає в руки німецькому мілітаризму. Знаючи, де знайти ворога (тов. Бор.) не треба замикати очей і воювати з вітраками в полі (Ось тут ви сказали світаву правду, тов. Бориско). Тому на мій погляд чеські соціалісти в Америці мають рашію, коли хочуть бити ворога соціалізму там, де його можна дійсно досягнути."

Поза містом Французи зреформували свої вкриті трупати; торністри, карабини, мертві коні і жовніри лежали в диким змішаню. Мертві коні були частинно поторошені і потовчені на мякуш кінями і возами і представляли не до описаня страшний вид навіть для найбільш затвердлого масового убійника. Мертві і ранені лежали на право і на ліво при дорозі, на полях і в ровах; червоної штани Французів виразно виділилися на землі; а полевий-сірі штани німецьких жовнірів різко де можна було бачити і трудно було їх запримітити.

Віддаленє між нами а утікаючими Французами ставало все більшим і більшим і настрій наших жовнірів, помімо трудності яких они, зазнали, ставав лущим і веселішим. Они жартували і співали, забули тривогу, які все ще запоєняли дороги і стежки, і почували ся зовсім добре. Они вже призначали ся до всіх тих страданий до той степені, що они перестували через трупи а байдужністю, не старачи ся навіть трохи оминати їх. Досвід перших кількох тижнів війни збурталізував же був нас цілковито. Шо булоб стало ся з нами, есиби се було продовжало ся місяцями — ?

Я був в першій секції доганяючий ворога. Дороги, яких ми уживали, були знова буквально

ти (завсім правильно)." Є також "в світі" ше одна війна. А се війна праці з капіталом. В тій війні також треба стати по тій або иншій стороні. І тоді не треба себе і других гудувати "старими помовками".

На закінченє я ще скажу тов. Борискови, що для нього лично не вигідно, щоб німецький мілітаризм був розбитий, тому, що се не дозволилоб покілячтв ся його "зерняткам" в роді ось такого:

"Німецькі війська на Україні." Займаючи тепер Україну австро-німецькі війська зроблять там потрібне діло: 1. Заведуть порядок і законну власть, прогнавши з України товпи бунтів російських салдатів. 2. Касують постанову Української Центральної Ради що до знесеня приватної власности неурядових земель (хоч ту постанову — тов. Бориско — відкинула до установчих зборів вже давно сама Укр. Центр. Рада) і привернуть ділчачим їх обшари і т. д. 3. Вивезуть з України все, що їм є конечне для веденя війни і т. д.

А все те прешіє в тов. Бориска, хоч і "не ставить виглядів на заведенє соціалістичного устрою", є "о нього лучше чим безладє і розбишачка (!) аварія (!), які настали на Україні після утєчі салдатів з фронту".

Не вигідно ше ось чому: "Безкарні банди салдатів волюють" як і "всілякі други "большевіки" є ворогами тов. Бориска.

Застановившись "з розвагою і застереженнями" над "старою помовкою", що "вороги наших врагов є нашими союзниками" я на місці тов. Бориска післав би австрійсько-німецьким жовнірам слідууючу телеграму:

"Поважайте товариші — "німецько-австрійська війська!" Тому, що ви є вороги моїх врагов, а тим самим мої союзники, тому прошу вас широ прийняти мій привіт від вас. Я буду дуже вдволенний, коли познакомились з всіма моїми товаришами і товаришками, позаяк они є ширі "національ" Українці, котрі готові віддати вам все, що они мають. (Я властиво не повинен говорити вам того, товариші, бо ви певно вже самі про се переконали ся)...

Я хотів би також, щоб ви не вридли глумним поголоскам про те, будучи би я годив ся з чеськими товаришами що до того, що ніби "вас треба усунути зі світа" і тим пошкодити вам в вашій великій праці задля заведеня "порядку" і "законної властї", котрі ви так славно установляете...

Не вірте тому, се брехня. Я хочу також сказати вам, що дуже жалую, що вашої славної роботи на Україні не зрозуміли всі як слід і так негарно вигнали вас (вибачте за різкий висказ) з Одеси, Херсона і Николаєва. Тому винні ті розбишачки-большевіки, на жалє і наші українські, "товпи безкарних волюють, бунтів російських салдатів" та ті темні товпи селян, що уоружують ся проти нас і не хочуть дами в нас своєї пшениці 85%, та замість гостини хлібом-сіллю після нашого стародавнього звичая, проганяють вас вилами, косами і чим попало.

Але впевняю вас, що ин один "справжний" Українець підтримуватиме "законну власть", того не зробить".

Ваш "союзник", т. Бориско.

В. Ларцев.

Александр Колоната. РОБІТНИЦЯ --- МАТИ. (Докінченє.)

Закон повинен поза тим всім охоронити й матір. В Німеччині, Франції і Швейцарії ніні рождення має право на відпустку без страти місця на 8 тижнів від і після пороку.

Тай того мало. Робітничка партія домагаєт ся: права на покінченє праці на 8 тижнів перед тим як жєнщина має родити і заробити праці на 8 тижнів після того як породити; усього спочинку 18 тижнів.

Крім того закон повинен наказати, щоб кожній кормілиці матері були дані перерви в проту робочого дня для кормленя грудью дитини. Таке домаганє вже є в законах Італії і Іспанії.

Закон повинен домагаєт ся збудованя яселів і тепих поміщєнь при фабриках і майстернях для кормленя грудьми дитини.

ХІІІ. АСЕКУРАЦІЯ МАТЕРИНСТВА

Однак, мало, щоб закон охоронив матір-робітницю, щоб він заборонив їй працю. Треба, щоб суспільність, держава забезпечила жєнщину на сей час.

Добрий був би "визалюючий" закон, би жєнщині а дитині коштувало заборонили 16 тижнів заробити на хліб насущний! Се значило би засудити її на певну смерть.

Поруч з охороною праці робітницї повинно бути заведенє і забезпеченє материнства на кошт держави.

Таке забезпеченє чи асекурація материнства вже введене нині а живе в 14 краях: Німеччині, Австрії, Угорщині, Люксембурзі, Англії, Італії, Франції, Люксембурзі, Норвегії, Сербії, Румунії, Бельгії і Герцоговині і Росії.

В одинадцятьох краях робітничка асекурація се в асекураційних касах і має платити свої вклатки на неї. За те а каси під час як вона родить, дістає грошеву запомогу (ріжну в різніх країнах, але ніде не висцує від заробітної платні), також лікарську плату і акушерську.

В Італії робітничі асекурації се в особливих материнських касах, кудя платять вклатку робітниця і підприємця, а також доплатчу держава.

Весь тижній я тут татар асекурації поности робітниця. А у Франції і Австралії, робітниця не платить до каси жадних вклаток. В тих країнах кожда безпеченна мати, замужня або не замужня, дістає від держави запомогу: у Франції на 8 тижнів по 20 — 21 центів на день, часами більше, крім того покім лярка акушерки, а в Австралії по \$25.00 одноразової запомоги. У Франції крім того урядженє, щоб до породниць приходила "заступниця хазяйки".

Се звичайно одна з суєдок — кожда жєнка, котра перейшла невеликий доріжний курс, як поводити ся з породницьким дитинком. Вона приходить до лікарки, а лікарка, де всі діти рідні і де вєсіх родина однако во дає.

Тоді і дола матері буде друге, поді і косар-смерть перестає збирати своє обичає живнє серце новонародженя.

Шо повинна зробити кожда робітниця? Як домагаєт ся всіх тих домагань? Шо треба зробити для того? Треба, щоб кожда жєнщина робочої класи, котра прочитє оєй дачерке не лишалась байдужною на бою, а піддержала рух робочої класи, який бореть ся за всі ці домаганя, котрий виволовує у старого світа нову і крашу будучність, де не буде гірших сліз матерів, де хрест материнства перемінить ся в висну радисті гордість жєнщини.

Треба тільки сказати собі: "сила є єдність". Чим більше нас робітниць прилучить ся до руху робочої класи — тим більше буде наша сила, тим скорше здобуємо те, що нам належить ся...

Тут розходять ся про наше щастє про юте і будучність наших дітей!" (Роб'ї).

ПОШУКУЮ свого тестя, Никифора Симонюка, з села Тростянець, пов. Снятин, Галичина. Перше перебував в Канаді, в місті Едмонтон, Альта. Хтоби про нього знав або він сам, прошу зголосити ся на адресу: N. Haverlyaz 700 Penn Ave. Fairmont, W. Va. U.S.A. (26)

XIV. ЧОГО ДОМАГАЮТЬ СЯ РОБІТНИКИ?

Розумієт ся, всякого того се за мало. Робітничка класа домагаєт ся, щоб би увесь татар матеріалізм був збитий з слабких делєч жєнщини і переложений на громадянство, щоб закон і держава алекшили їй гірші кої піт — матеріалізм, грошевий. Хоча робоча класа і знає, що повну турботу про матер і дитину воляме на себе тільки нове громадянство — "дружна велика родина", — про яку ми оповідали вище, але вже нині можна довести влекше положенє матерів-робітниць. Много вже достигнуто, треба тільки боритись далі, дружно доватись ше більшого. Робітничка Партія у всіх краях домагаєт ся: щоб забезпеченє материнства істнувало для всіх жєнщин, щоб вони не були, при слуга ки робітниця, ремісниця чи сласька наймичка.

Запомогу повинна діставати і після родов, всего на 16 тижнів, але може бути се продовжено, коли лікар найде, що мати не вповні здорова і дитина не окрпіла.

Запомогу повинна діставати жєнщина навіть як дитина вмерла, або родила була передчасно, щоб дати матері поправитись.

Запомогу повинна бути в півтора разів більша, ніж заробитя платя робітниця а яка вона видляєт ся не працює в наймах жєнщини, то треба брати середню платню, яку дістають жєнщини її в півтора разів.

Породницьку повинна бути забезпечена безплатна поїм лікарки, акушерки, безплатний догляд крім того поїм "заступниця хазяйки", як у Франції, і як по часті вже дієт ся в Німеччині і Англії.

Контроля над тим як сповняєт ся закон, чи все дістає породниця, нашо має після закону правно, повинна бути заведена з виборних від самих робітниць.

Породниця і кормляча мати повинна мати право діставати на рухунок каси, міського чи земського самоуправаня — безплатно молоко, і коли треба, повне приданє для новорода. Робоча партія домагаєт ся також, щоб місто або асекураційні каси замовили при фабриках на кошт фабриканта і міста ясли для дітей, щоб кожда кормляча робітниця могла накорити ті дитину в перерві, яку дає їй закон.

Справами яселів повинні зареєструвати не ламі-благодійни, а самі матері-робітниця.

Місто або асекураційні каси повинні також завести на свій кошт вистрачачую скількість: 1) родильних притю, 2) домів для самітних, часто без робітничих, ватників і кормлячих матерей, 3) безплатних лікарєнь спеціально для дітей і матерів, щоб лікармі салдати за вартість, давати полади, вчти кормлячу матір, як вона має доглядати дітей, 4) клітничі для ходих дітей, 5) дитячі сади, кудя мати моглаб віддавати 2 — 5 літніх дітей, поки вона на роботі.

Сейчас мати повертає з роботи атомлена, знесена, їй потрібний відпочинок, спокій, а тут діти годілі, невинні, негарні... Відразу заграють ся до роботи. Іншаке було б, як би мати з роботи могла зайти за дітьми в сад, — діти накормені, вчтї, веселі, повні "цікавих" новостий... Матусь з матірю до дому — шєбечуть.

Старій матері допоможуть в хазяївстві, їх в дитини сади і тощо навчання... Гордіть ся новим знаням! 6) Крім того, місто повинно замещати безплатні курси виховачів, де молоді жєнчати а матері вчмались як доглядати дітків в сад, — діти накормені, вчтї, веселі, повні "цікавих" новостий... Матусь з матірю до дому — шєбечуть.

Старій матері допоможуть в хазяївстві, їх в дитини сади і тощо навчання... Гордіть ся новим знаням! 6) Крім того, місто повинно замещати безплатні курси виховачів, де молоді жєнчати а матері вчмались як доглядати дітків в сад, — діти накормені, вчтї, веселі, повні "цікавих" новостий... Матусь з матірю до дому — шєбечуть.

Старій матері допоможуть в хазяївстві, їх в дитини сади і тощо навчання... Гордіть ся новим знаням! 6) Крім того, місто повинно замещати безплатні курси виховачів, де молоді жєнчати а матері вчмались як доглядати дітків в сад, — діти накормені, вчтї, веселі, повні "цікавих" новостий... Матусь з матірю до дому — шєбечуть.

Старій матері допоможуть в хазяївстві, їх в дитини сади і тощо навчання... Гордіть ся новим знаням! 6) Крім того, місто повинно замещати безплатні курси виховачів, де молоді жєнчати а матері вчмались як доглядати дітків в сад, — діти накормені, вчтї, веселі, повні "цікавих" новостий... Матусь з матірю до дому — шєбечуть.

Старій матері допоможуть в хазяївстві, їх в дитини сади і тощо навчання... Гордіть ся новим знаням! 6) Крім того, місто повинно замещати безплатні курси виховачів, де молоді жєнчати а матері вчмались як доглядати дітків в сад, — діти накормені, вчтї, веселі, повні "цікавих" новостий... Матусь з матірю до дому — шєбечуть.

Старій матері допоможуть в хазяївстві, їх в дитини сади і тощо навчання... Гордіть ся новим знаням! 6) Крім того, місто повинно замещати безплатні курси виховачів, де молоді жєнчати а матері вчмались як доглядати дітків в сад, — діти накормені, вчтї, веселі, повні "цікавих" новостий... Матусь з матірю до дому — шєбечуть.

Старій матері допоможуть в хазяївстві, їх в дитини сади і тощо навчання... Гордіть ся новим